

Els llauradors responen a les agressions franceses contra els seus productes agrícoles

Ull per ull...

Les organitzacions agràries han començat una protesta contra els interessos francesos al nostre país. Aquests actes són la resposta a les accions violentes dels agricultors francesos contra camions o magatzems de fruites provinents de l'estat espanyol.

Les eternes disputes creades per la PAC (Política Agrària Comuna) de la Comunitat Europea viuen un nou episodi que afecta els pagesos d'una banda i l'altra de la frontera franco-espanyola. Segons els sindicats agraris amb implantació als Països Catalans, la PAC discrimina la producció de fruites i hortalisses mediterrànies, en relació amb la producció agrària continental de la CE, basada fonamentalment en els cereals.

Aquesta situació perjudica tant els agricultors francesos com els de la resta de la zona mediterrània, que basen la seua producció en el sector hortofructícola. Però els agricultors de l'estat francès, reproduint escenes molt estiuenques de tots els anys, han començat a cremar camions plens de fruita, procedents tant del País Valencià

com del Principat, com també d'altres zones de la franja mediterrània, com ara Múrcia o Almeria. Aquestes protestes han provocat la contundent resposta dels agricultors dels Països Catalans.

"Les nostres accions no estan plantejades de forma que arriben a afectar les empreses de capital francès, nosaltres volem fer un crit d'atenció a l'opinió pública", ha dit a EL TEMPS Miquel Vilalta, secretari general de la Unió de Llauradors del País Valencià. Aquesta és una idea que comparteixen tots els sindicats agraris coordinats per la COAG (Confederació d'Organitzacions Agràries), i associacions, com ara, a València, l'AVA (Associació Valenciana d'Agricultors).

A aquesta lluita, no només s'hi han afegit les organitzacions agràries, sinó també els exportadors, els més afectats en tot aquest

assumpte, que han protestat enèrgicament. És el cas de la FEPEX (Federació Espanyola d'Exportadors de Fruita i Verdura), que pràcticament des d'un principi han col·laborat amb les organitzacions agràries en aquestes accions de denúncia.

"Les protestes -diu Damià Bernet, membre de la Comissió Permanent de la Unió de Pagesos- pretenen aconseguir una mentalització molt més enllà del món agrari."

AMENAÇA A L'EXPORTACIÓ

Les protestes dels llauradors francesos, sobretot destinades a les empreses importadores de fruita procedent dels Països Catalans, van fer disminuir de manera considerable les importacions. S'estima que aquesta reducció, en el cas del País Valen-

L'acció de protesta més espectacular del passat 3 de juliol va ser la cremada d'un dos cavalls amb un missatge ben clar.

EFE

Catalunya Nord, enmig de la guerra

Al Rosselló no es pot dir que les imatges de pagesos dels Països Catalans cremant simbòlicament un *dos cavalls* i un munt de caixes i envasos de productes francesos hagin impactat ningú, ni tan sols el món agrícola nord-català. Tot i que la televisió i la premsa francesa s'han fet ressò d'aquests incidents, el que més preocupa actualment els pagesos rossellonesos és la fluctuació dels preus de la fruita i saber si podran comercialitzar correctament les seves produccions.

Fins ara, el mercat sud-català i espanyol no ha representat mai una important sortida per als productes agraris del Rosselló a excepció d'algunes cooperatives fruíteres que des de fa un parell d'anys intenten, gràcies als acords europeus de lliure intercanvi, penetrar en aquest nou mercat, sobretot durant el mes d'agost, quan decau la producció espanyola. Així, l'any passat, Ille-Fruit, una empresa d'Illa (Rosselló) va aconseguir comercialitzar més de 600 tones de préssecs a Barcelona, "el que no està gens malament", reconeix Jean François Not, pagès i cooperativista.

Tot i això, enguany les previsions són més pessimistes, però més aviat a causa de les devaluacions successives de la pesseta que no pas per culpa de les protestes dels pagesos contra la venda de productes francesos. "Si els préssecs superen les cent pessetes per quilo, no es venen al mercat espanyol, on el poder de compra, igual com a França, ha disminuït. Ara per ara, el que més ens preocupa és la pujada dels preus a l'exportació a causa de la baixa cotització de la pesseta", confessa Not, qui, d'altra banda, considera "inútil" i "desfasada" la crema de camions o de fruita espanyola, com va passar fa poc a Nimes. Segons aquest llaurador rossellonès, "els problemes que tenen ara els pagesos espanyols són els mateixos que hem tingut anys enrere nosaltres".

No tothom comparteix aquesta anàlisi i, especialment, en l'àmbit sindical. Així, la destrucció de l'empresa Gadea-Fruit a Nimes per pagesos del departament de les Boias dan Røse no va sorprendre Roger Majoral, president de la Federació Departamental dels Sindicats Agraris

(FDSEA) de la Catalunya Nord: "Des de l'obertura anticipada de les fronteres, hem lamentat àmpliament que s'hagi suprimit tota mena de control. A l'inici, s'havia previst un període transitori de deu anys per a les importacions de fruites i llegums procedents de l'estat espanyol i de Portugal, però, finalment, aquest període, l'han reduït a set anys i des del 1993, no hi ha cap control".

Els pagesos del Rosselló, com els de la resta de la Catalunya Nord i de l'estat francès, es consideren perjudicats tant pels elevats costos de producció com pel fet que el franc francès està sobrevalorat en relació amb la pesseta i la lira italiana. "Tot això ens molesta. Amb la devaluació de la pesseta, la fruita procedent de l'estat espanyol és més competitiva en el mercat francès i europeu en general. Si l'estat no ens dóna compensacions, no podrem fer més la nostra feina i no ens podrem sorprendre si passen fets com els de Nimes", adverteix Roger Majoral.

Pere Codonyan

Les accions contra productes francesos són, en paraules de Miquel Vilalta, de la Unió de Llauradors, "un crit d'atenció a l'opinió pública".

EFE

cià, pot arribar fins al 20% de les exportacions finals d'enguany.

Aquesta ha estat la raó principal per la qual tots els sectors afectats començaren una sèrie de protestes contra les empreses de capital francès instal·lades a l'estat espanyol, la majoria d'elles en el sector de l'alimentació i els grans magatzems, com ara Pryca, Alcampo, Continente, etc. Dissabte 3 de juliol, les organitzacions agràries del País Valencià van convocar una acció de protesta davant els magatzems de Pryca a Paterna i de Continente a Alfafar, ambdós a la comarca de l'Horta. L'acció, segons els convocants, "tenia més un efecte simbòlic de conscienciació de l'opinió pública que un boicot concret a aquests establiments", i es desenvolupà sense incidents, tot i que en Pryca hi hagué algun altercat amb el servei de seguretat del centre. El més espectacular va ser la crema d'un *dos cavalls* marca Citroen amb una bandera francesa, que els llauradors havien aconseguit en un magatzem de desballestament. Actes semblants van tenir lloc a Reus, Lleida i Cabrera de Mar, convocats per Unió de Pagesos. La campanya de boicot continua amb l'elaboració de pasquins i cartells que recomanen el consum de productes propis i, per tant, una reducció dels productes *Made in France*.

SOLUCIÓ COMUNITÀRIA

Les solucions dels conflictes agrícoles passen per un acord comunitari o, en tot cas, un acord bilateral entre els estats francès i espanyol, de no-agressió. Entre els agricultors hi ha coincidència en que l'actuació dels agricultors francesos està, si més no, consentida pel govern francès. Per Miquel Vilalta, "s'ha produït una connivència del govern francès, perquè els agricultors francesos sempre havien fet actes com aquests, però mai amb la intensitat dels últims". No obstant, segons Vilalta, "hi ha qui sembla que vulga disculpar el govern francès". Vilalta hi feia referència als possibles, diguem-ne, favors, que es puguen extraure de l'última visita de Valéry Giscard d'Estaing durant la campanya electoral donant suport a José María Aznar. Joan Salvador Torres, representant de l'AVA (Associació Valenciana d'Agricultors), va declarar: "a Giscard, li van donar una carta en què li avançaven allò que podia arribar a passar si continuaven les accions dels agricultors gals". Per últim, Torres hi afegeix: "aquestes protestes han passat tots els anys, quan els governs eren socialistes, i

L'alarma no sona

Com a cor d'Europa, la sistole-diàstole de França ha marcat des de sempre l'equilibri continental. Això, entre altres coses, ha fet que els francesos es consideren el melic europeu. I ho van demostrar ja quan els empresaris francesos pressionaren Napoleó perquè iniciara la invasió de la Península Ibèrica i en destrossara les fàbriques. Segles després, els interessos de França ja fa temps que s'han introduït, sota l'escut dels grans grups empresarials, al nostre territori. Continente, Kiabi, Pryca, Alcampo, Frudesa, Renault, Citroen, etc., són peces del trencaclosques d'ingressos francesos arreu del món.

Quatre dies després dels altercats produïts a Continente-Alfatar (l'Horta sud), i als vint minuts d'obrir les portes al públic, aquest hipermercat ja tenia quasi ple de vehicles el pàrquing reservat als clients. Els compradors arribaven en allau, com sempre, sense recordar les consignes de suport que havien demanat els agricultors amb la seva protesta dies enrere.

El director de Continente-Alfatar, Rafael Jiménez, encara no ha avaluat l'import de les pèrdues ocasionades per la protesta, com tampoc no ho ha fet el de Pryca-Paterna. Segons ha declarat als mitjans de comunicació, Jiménez no descarta iniciar accions judicials, tot i dir que la campanya de boicot dels llauradors no s'ha deixat sentir. Per la seua part, fonts de la central d'Alcampo han assenyalat a EL TEMPS que tampoc no han trobat resposta negativa per part del públic cap a aquest hipermercat de capital francès d'ençà que va començar l'oposició agrícola. Els portaveus d'Alcampo dubten que aldarulls com aquests vagen més enllà d'un grup d'incontrolats i puguen afectar significativament les relacions mercantils del gegant gal amb els seus consumidors. Segons ells, els productes de l'estat es-

panyol n'ixen perjudicats, ja que les grans superfícies comercials com Alcampo exporten material a França, on tenen altres centres de la mateixa cadena de supermercats, els quals recelen d'aquestes exportacions en la conjuntura actual.

Mercavalència, important central de compra per a majoristes, no ha notat tampoc cap rebuig per part de la clientela, tot i que és previsible que s'estenga als compradors el disgust actiu dels llauradors si continuen les queixes. I si en el sector del comerç més directament relacionat amb l'agricultura tot sembla tranquil, encara semblen menys afectades empreses com Kiabi (gran magatzem de roba francesa barata). El seu cap de publicitat, lacònicament i amb un gutural accent francès, declara que tot va igual de bé amb la clientela. Afegeix que els representants de Kiabi es consideren ciutadans de l'estat espanyol, tot i que paguen cursets a París per a la formació dels treballadors. Vicent Mas, director de Zumos Vital (part d'Interfruits, amb un 40% de finançament francès), tampoc no ha notat cap canvi. Com tots els portaveus de les altres empreses interpel·lades, es declara contrari a tot tipus de violència, tant si ve de França com dels nostres llauradors.

Altres comerços vinculats a interessos gals, com Ferrys, Renault, Citroën o Peugeot, han quedat incòlumes respecte als esdeveniments de condemna (malgrat que els agricultors valencians cremaren un cotxe Citroën en senyal de descontentament amb França). Fins i tot botigues refinades, com la valenciana Las Añadas de Espanya, especialitzada en vins i bomboneria de luxe, ha continuat venent sense problemes les excloents i exclusives botelles de Dom Perignon i incrementant les vendes de Moët Chandon. L'alarma, doncs, no ha sonat enlloc.

Joan Manuel Oleaque

hem fet les mateixes denúncies que ara".

Tampoc els governs autonòmics no han restat al marge del conflicte. Segons diu Damià Bernat, de la Unió de Pagesos, "el conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, Ignasi Marimon, no ha estat tan contundent com el seu homòleg valencià, Lluís Font de Mora, però sí que va fer un comunicat de condemna". El suport de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat valenciana ha estat més decidit, amb la promesa del finançament, per part del

govern autonòmic, de totes les protestes que es realitzen. El govern principatí, "expressa el seu més enèrgic refús a qualsevol acte de violència", i així mateix insta el Ministre d'Agricultura, Pere Solbes, "perquè demani al Ministeri d'Afers Exteriors que presenti davant el govern francès i les autoritats de la Comunitat Europea una queixa formal per la proliferació d'aquestes actes vandàlics".

Daniel Hermosilla